

Overdenking SOVE viering 3 januari 2015 **De chaos keren. Koos Gordijn**

We begonnen vanavond met een korte tekst van Jeremia en zongen net als laatste woorden: Hoelang nog? Waar, waarom, wie. Uit de diepte. Jou roep ik in het holste van de nacht.

Daarvoor een stuk uit het evangelie van Lucas over de geboorte van een kind in het holst van de nacht.

De tekst uit het boek Jeremia lijkt erg veel op het begin van het boek Genesis. Ook daar werd beschreven hoe in het begin alles woest en leeg was. De eerste twee hoofdstukken van dat boek, gaan, zoals u allen weet over de schepping en daar wij veronderstelden, dat iedereen dat verhaal kent, hebben we het vanavond niet gelezen. Om eerlijk te zijn ook om deze viering niet overbodig lang te maken en ook omdat we heel de evolutieleer langs hebben zien komen en ideeën over de oerknal.

Het heeft jaren zelfs eeuwen lang niet gemogen om die twee eerste hoofdstukken van het boek Genesis te zien als een verhaal. Een verhaal, waarin mensen zochten naar een manier om grip te krijgen op dat onbegrijpelijke begin van alles. Probeerden grip te krijgen op dat bestaan van ons.

Wat Jeremia om zich heen zag, of zoals hij zijn omgeving interpreteerde, zo hebben velen voor hem, na hem en zelfs tot op de dag van vandaag de wereld om zich heen gezien.

Namelijk als één grote chaos.

Het mooie van het Genesis verhaal vind ik, dat op het eind van dat verhaal niet gezegd wordt: Adonai heeft die wereld geschapen en zo blijft het, want die almachtige, onbereikbare heeft het zo gewild.

Hoe hij het wilde staat er, maar er staat bovendien, dat in die schepping er een wezen wordt neergezet, die iets moet gaan doen met die schepping.

Degene, die het scheppingsverhaal heeft verzonnen, ziet een hele mooie tuin en beschrijft dat dan ook. En, daar ik geen tuinman ben, denk ik dan: blijf eraf met je vingers, want je kan het alleen maar bederven. Maar volgens die schrijver wordt er een wezen in gezet, die de opdracht krijgt: ga aan de slag. Niet alleen maar de opdracht: zorg er voor dat die tuin zo mooi blijft. Nee hij mag zich vermenigvuldigen en heersen over alles wat er zich in de aarde, onder de aarde, in de lucht en in het water bevindt.

We weten niet alleen uit het verleden, hoe vaak die mens, die mooie tuin verknoeid heeft. Tot op de dag van vandaag ervaren wij hoe de mens met al zijn kennis, met al zijn mogelijkheden, maar misschien vooral door zijn vrije wil er een rommeltje van maakt. Of zoals Jeremia het zag: een woestijn, een hoop puin.

Het mooie van de bijbel is, dat vind ik tenminste, dat er niet alleen maar verhalen in staan over ellende. Onze kranten en ook het nieuws op de TV kan niet veel met succes verhalen. Die verkopen niet genoeg. Ellende daar lijken wij van te smullen, daar kijken we naar, dat kopen we.

Oorlogen, verwoestingen, onderdrukking van vrouwen en noem maar op, je komt het allemaal in de bijbel tegen, maar je komt er ook het verhaal tegen, waarover wij vanavond hebben gezongen: het verhaal over de geboorte van een kind. Een kind, dat in zijn doen en laten zo gaat gelijken op God, dat we hem ook God zijn gaan noemen, zoon van God.

En na Hem hebben velen, dat voorbeeld proberen te volgen, de een met meer succes dan de ander, maar in onze joods-christelijke traditie zijn velen opgekomen voor die ander, voor die mens naast hem of haar. Diaconie heeft in al onze kerken een plaats gekregen.

Scholen, weeshuizen en ziekenhuizen werden niet opgezet om er geld aan te verdienen.

Er waren geen dikke salarissen en eindejaarsuitkeringen bij. Ze werden opgezet in de lijn van het kind, dat wij bezongen.

Helaas is er nog steeds onderdrukking, helaas zijn er nog steeds vluchtelingen, helaas zijn er nog steeds oorlogen. En dat allemaal veel te veel: te veel vluchtelingen, te veel oorlogen, te veel onderdrukking, maar gelukkig zijn er ook altijd weer mensen, die vechten tegen onderdrukking, die vrede proberen te stichten, die opkomen voor de vluchtelingen. Gelukkig zijn er nog steeds van die mensen te vinden en we hoeven niet ver te zoeken, ze zijn midden onder ons. Zij proberen met alles wat zij in zich hebben die tuin van Eden weer te

herschep 0 0 1 0 zi 84-1 0 0 1 0.84.7m (TJET EM P MD 3>DB1 55T5 0.84z proar. d3-3()watn metn va